

ΑΓΝΩΣΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ – ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Πλάτων Ἰων 533c–535a

Μετάφραση

Γιατί κι αυτή η πέτρα δεν τραβάει μόνο τα δαχτυλίδια τα σιδερένια, αλλά επιπλέον τους μεταβιβάζει τη δύναμη της ώστε να μπορούν κι αυτά να κάνουν ό,τι η πέτρα, να παρασύρουν δηλαδή μαζί τους άλλα δαχτυλίδια, με αποτέλεσμα μερικές φορές να σχηματίζεται ολόκληρη αρμαθιά από σιδεράκια και δαχτυλίδια που κρέμονται το ένα από το άλλο' κι όλα αυτά παίρνουν τη δύναμη τους από εκείνη την πέτρα. . Έτσι λοιπόν και η Μούσα χαρίζει σε ορισμένους δύναμη θεϊκή και από αυτούς τους ένθεους ανθρώπους κρέμεται έπειτα μια αρμαθιά από άλλους, που διατελούν σε κατάσταση ενθουσιασμού

Ερώτηση Κατανόησης

Ο Πλάτων δεν θεωρεί πως τα δημιουργήματα των καλλιτεχνών οφείλονται σε κάποια ιδιαίτερη τεχνική γνώση ή εξάσκηση αλλά προέρχονται από τη θεϊκή μανία. Συγκεκριμένα, θεωρεί πως οι καλλιτέχνες διακατέχονται από θεϊκή δύναμη και από αυτούς τους καλλιτέχνες παρασύρονται και άλλοι κι έτσι προκύπτει το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. Μάλιστα, κάνει και μια αναλογία με το «μαγνήτη» ο οποίος έλκει διάφορα σίδερα τα οποία στη συνέχεια γίνονται και αυτά μαγνήτες έλκοντας άλλα σιδερικά. Τέλος, χρησιμοποιεί το παράδειγμα των κορυβαντιώντων και των Βακχών οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τη Διονυσιακή μανία παραλληλίζοντάς τους με τους λυρικούς ποιητές.

Γραμματικές Παρατηρήσεις

3. ἦισθα / ἦεις, ἀπεπέφανσο/ ἀνεπεφήμεναι, ἐξηρτῶ
4. λίθοι, σιδηροῦν, δυνάμεις, ἐντιθέασι
5. ὧν, αὐτῶν, ἄλλων

Συντακτικές Παρατηρήσεις

6. **μοι**: δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου στο δοξαστικό δοκεῖ, **ἦν**: άμεσο αντικείμενο του ὠνόμασεν, **πᾶσι**: ομοιόπτωτος προσδιορισμός, κατηγορηματικός προσδιορισμός στο τούτοις, **τῶν ἐπῶν**: ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο ποιηταί
7. Η συμπερασματική πρόταση εκφέρεται με απαρέμφατο επειδή δηλώνει φυσικό επακόλουθο.
8. α) Ο λανθάνων υποθετικός λόγος είναι η χρονουποθετική πρόταση «ἐπειδὴν...ῥυθμόν» η οποία μαζί με το βακχεύουσι σχηματίζουν τον υποθετικό λόγο της αόριστης επανάληψης στο παρόν και μέλλον.
β) ἔφη επειδή ἐμβαίησαν/ἐμβαῖεν εἰς τὴν ἁρμονίαν καὶ εἰς τὸν ῥυθμόν, τούς μελοποιούς βακχεύειν